

fald er opdraget til at møde frem. Det var den 22. marts 1999 i anledningen af grundlovens 150 års jubilæum, og der havde vi meget sympatisk inviteret 179 skolebørn.

De 179 skolebørn nåede i løbet af denne dag at gennemdiskutere ganske mange punkter, men der var ni, der blev vedtaget ved deres afstemninger, og det ene var et såkaldt lovforslag nr. 22. Det indeholdt et ønske om fra Børneparlamentet, at der obligatorisk indføres computerundervisning i vores folkeskole.

Det gjorde så stort indtryk på os i Frihed 2000, at vi mente, at det ikke skulle forblive på et par sider i forhandlingerne fra den 22. marts 1999, men gøres til genstand for debat, ja, jeg tillader mig, i det rigtige Folketing. For når børn og unge ud af den mangfoldighed af emner, man kunne have taget op den dag, vælger lige præcis obligatorisk computerundervisning i folkeskolen, så mener jeg, at Folketinget skal lytte og handle, fordi det er udtryk for, at det er noget, børnene værdsætter og mener skal have fokus.

Se, hvis denne her debat havde foregået for 100 år siden, så kunne vi have haft en diskussion om, hvorvidt det var rimeligt, at der var 10 elever pr. kridttavle eller 10 elever pr. bog i skolen, og der kunne såmænd også have været folketingsmedlemmer, eller rigsdagsmedlemmer, som det hed dengang, som havde sagt: Lad os nu se, om ikke udviklingen klarer det af sig selv.

Når jeg laver den sammenligning, så er det jo, fordi der var ingen af os, der ville drømme om at foreslå, at der skulle være 10 elever pr. blyant eller 10 elever pr. stol i folkeskolen, og efter vores opfattelse er computeren og kendskab til at bruge computeren i dag mindst lige så vigtigt, som det var at have en blyant og have en tavle og have en stol.

IT er blevet så vigtig en del af vores hverdag, af vores arbejdsplads, af vores fritid og vores deltagelse i demokratiet, at det må have en overordentlig central placering i folkeskoleundervisningen.

Når man har det ambitionsniveau, at der skal være 10 elever pr. nyere computer, som det hedder, i år 2003, så er det efter vores mening et alt for lavt ambitionsniveau, og det er mest, fordi vi har iagttaget, hvad der sker i skolen, når der er flere elever om en computer. Så sker der typisk det, at de elever, som har færdigheder i forvejen, sætter sig ved tastaturet og med musen, og de elever, som har svage færdigheder i

forhold til at betjene computeren, ja, de sætter sig på stolene bagved og bliver tilskuere til det, der foregår, i langt højere grad end dem, der aktivt arbejder ved computeren. Hvis derimod den enkelte elev har sin egen computer, så viser al erfaring, at så stiger indlæringen, så stiger evnen til at arbejde ved computeren.

For flere år siden begyndte man i private skoler i Storbritannien at bruge computere helt ned til 4-års-alderen. Det, man brugte dem til, var at lære børn i så lav en alder at læse og stave, og det viste sig, at computeren, og det var ikke, som vi kender den, nemlig som en PC, men en særlig designet computer til formålet, havde den fornødne tålmodighed, havde den fornødne tekniske evne til meget hurtigt at lære så små børn at stave og læse. De blev præsenteret for et billede af et æble, og så skulle de så efterhånden lære at stave og læse. Det lykkedes, fordi computeren har nogle fantastiske muligheder, som læreren ikke magter.

Derudover er det selvfølgelig korrekt, som flere ordførere har været inde på, at vi også har det problem, at lærernes evner til at undervise i at bruge computeren ikke alle steder er tilstrækkelig gode. Men lige præcis i de situationer, hvor læreren har brug for at koncentrere sig om de elever, der har sværest ved at tilegne sig stoffet, er computeren overordentlig vigtig.

Skal vi så ikke bare sørge for at integrere computeren i alle fag? Min påstand skal lidt provokerende være: Nej, alle fag skal integreres i computerfaget, for det er jo sådan, den virkelighed, børnene kommer til at opleve, bliver. Uanset om de skal betjene en computer på deres arbejdsplads – og det er ikke kun på et kontor, det kan lige så godt være ude på maskinværkstedet – eller de skal sidde derhjemme og bestille biografbilletter eller alle andre dagligdags ting, vil vi opleve i fremtiden, at vi kommer til at anvende computer og multimediamaskiner til at gøre det, og derfor er det vores pligt at sørge for, at børn og unge får de færdigheder i folkeskolen.

Det er jo heller ikke tilfældigt, når Europa-Kommissionen ifølge Forskningsministeriets grundnotat fra den 10. februar 2000 har den holdning, at fra 2002 skal alle elever i EU have adgang til computere, og hvad der er nok så vigtigt: have adgang til Internettet på højhastighedsniveau. Det betyder, at man også i EU betragter elevernes adgang til computere som noget meget vigtigt.